

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.393/2021/39.

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. május 12. és május 26. napján megtartott tartott nyilvános ülés alapján 2022. május 26. napján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. november 9. napján kelt 2.B.325/2019/157-I. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott felbujtóként üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] és pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont] értékelt cselekményeit egységesen folytatólagosan társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének minősíti [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont].

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben pénzbüntetés és gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagságától vagy egyszemélyi vezetői foglalkozástól eltiltás kiszabását, valamint a pénzbüntetés átváltoztatására és a részletfizetésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Terhelt2 II. r. vádlott társtettesként és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] valamint felbujtóként üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] értékelt cselekményeit egységesen társtettesként folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősíti. A halmazati büntetésre utalást mellőzi.

Terhelt3 III. r. vádlott folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] valamint a társtettesként és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] értékelt cselekményeit egységesen társtettesként folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének

[Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősíti, a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását, valamint a pénzbüntetés átváltoztatására és a részletfizetésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményeit egységesen társtettesként folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősíti, a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását, valamint a pénzbüntetés átváltoztatására és a részletfizetésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti.

Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 10 (tíz) hónapra enyhíti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből Terhelt5 V. r. vádlott 114.526,- (száztizennégyezer-ötszázhuszonhat) forintot köteles az államnak megfizetni.

Terhelt1 I. r. vádlott tartózkodási helye Pálhalmi Büntetés-végrehajtási Intézet, Terhelt2 II. r. vádlott személyi igazolványának száma igazolványszám. Terhelt3 III. r. vádlott lakcíme lakcím1. szám, a lakcím2. szám alatti lakcím feltüntetését mellőzi. Terhelt5 V. r. vádlott lakcíme lakcím3. szám, a lakcím8. szám alatti lakcím feltüntetését mellőzi.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2021. november 9. napján kihirdetett 2.B.325/2019/157-I. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

- Terhelt1 I. r. vádlottat felbujtóként üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont], valamint felbujtóként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont], és ezért halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 320 napi tétel, napi tételenként 1000 forint pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagsáságtól vagy egyszemélyi vezetői foglalkozástól eltiltásra ítélte; a 320.000 forintpénzbüntetés megfizetésére tíz hónapi részletfizetést engedélyezett, rendelkezett a részletek megfizetésének elmulasztása esetére annak végrehajtásáról, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, valamint a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés tartamába való beszámításról, továbbá elrendelte a Fővárosi Törvényszék 2015. február 26. napján jogerőre emelkedett 26.B.1016/2010/122. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását;

- Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként és folytatólagosan elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], felbujtóként üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], és ezért 3 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 320 napi tétel, napi tételenként 2500 forint pénzbüntetésre ítélte; rendelkezett a 800.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak végrehajtásáról, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról;

- Terhelt3 III. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], társtettesként és folytatólagosan elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], és ezért halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 320 napi tétel, napi tételenként 1000 forint pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagsáságtól vagy egyszemélyi vezetői foglalkozástól eltiltásra ítélte; a 320.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, rendelkezett a részletfizetés elmulasztása esetén annak végrehajtásáról, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról; továbbá elrendelte a Fővárosi Törvényszék 2014. december 3. napján jogerőre emelkedett 18.B.1723/2011/36. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását;

- Terhelt4 IV. r. vádlottat üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont], közvetett tettesként elkövetett pénzmosás vétségében [Btk. 399. § (5) bekezdés], és ezért halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 320 napi tétel, napi tételenként 1000 forint pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagsáságtól vagy egyszemélyi vezetői foglalkozástól eltiltásra ítélte; a 320.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, rendelkezett a részletfizetés elmulasztása esetén annak végrehajtásáról, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés

tartamába történő beszámításáról, továbbá vele szemben 10.000.000 forintra vagyonekぼzást rendelt el;

- Terhelt5 V. r. vádlottat folytatólagosan elkovetett pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], és ezért 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1500 forint pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagsáságtól vagy egyszemélyi vezetői foglalkozástól eltiltásra ítélte; a 300.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, rendelkezett a részletfizetés elmulasztása esetén annak végrehajtásáról; a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, rendelkezett – a végrehajtás elrendelése esetére – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába beszámításáról;

- Terhelt6 VI. r. vádlottat pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés], és ezért 1 év 2 hónap – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, 150 napi tétel, napi tételenként 1500 forint pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagsáságtól vagy egyszemélyi vezetői foglalkozástól eltiltásra ítélte; rendelkezett a 225.000 forint meg nem fizetése esetére annak végrehajtásáról; a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, rendelkezett – a végrehajtás elrendelése esetére – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába beszámításáról, vele szemben 1.100.000 forint vagyonekぼzást rendelt el.

Rendelkezett ezen felül az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélettel szemben az ügyészség valamennyi vádlott terhére súlyosításért, Terhelt1 I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítéséért, Terhelt2 II. r. vádlott és védője teljeskörűen, Terhelt3 III. r. vádlott felmentésért és enyhítés érdekében, védője teljeskörűen, Terhelt4 IV. r. vádlott felmentésért, védője felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt5 V. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében, míg Terhelt6 VI. r. vádlott és védője felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett, a védő ezen felül a pénzbüntetésre részletfizetés engedélyezését kérte.

[3] Az elsőfokon eljáró Fővárosi Főügyészség Bf.4925/2016. számú átiratában fellebbezése indokolásaként kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul tért el a szabadságvesztés büntetés kiszabása során az irányadó középértéktől, amely I., II., III. r. vádlott esetében 7-7 év, IV. r. vádlottra 6 év, V. r. vádlott vonatkozásában 5 év, VI. r. esetében – helyesen – 2 év 7 hónap 15 nap szabadságvesztés. A büntetésekre irányadó büntetési középérték egy olyan, a büntetés mértékét meghatározó kiinduló érték, amelytől az enyhítő körülmények túlsúlya és nyomatéka alapján a törvényi minimum felé, míg a súlyosító körülmények túlsúlya és nyomatéka esetén attól felfelé lehetséges eltérni.

[4] Érvelése szerint Terhelt1 I. r. vádlott terhére rótt kettőt meghaladó halmazatú bűncselekményeit három, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatt, Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott egy-egy felfüggesztett

szabadságvesztés büntetés hatálya alatt követték el, mely súlyosító körülmények már önmagukban feltételezik velük szemben a középértéket meghaladó tartamú szabadságvesztés büntetések kiszabását, azon csak az enyhítő körülmények javíthatnak annyit, hogy a büntetések mértékét a középértékek közelében határozza meg a bíróság.

[5] Ezen felül azonban

- Terhelt1 I. r. vádlott terhére rótt legsúlyosabb bűncselekmény kétszeresen is minősül, továbbá folytatólagosan elkövetett, mely súlyosító körülményekre tekintettel az I. r. vádlott életkora és az időmúlás ellenére a középértékhez közeli tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt

- Terhelt2 II. r. vádlott egyik bűncselekménye is kétszeresen minősül, folytatólagosan elkövetett, további súlyosító körülmény a bűncselekményben megvalósított döntő szerep, ugyanis a rendelkezésre irányadó bizonyítékok alapján ő volt a felső kapcsolat; ezeket a bűnösségi körülményeket nem ellensúlyozza a vádlott büntetlen előélete és az időmúlás, így vele szemben is hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt

- Terhelt3 III. r. vádlott esetében ugyan nyomatékos enyhítő körülmény életkora és megromlott egészségi állapota, valamint nagykorú személyről való gondoskodása, azonban a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésen túl is büntetett előéletű, jelen cselekményei elkövetésekor több büntetőeljárás is volt vele szemben folyamatban, amit szintén súlyosító körülményként kell figyelembe venni; az egyik bűncselekményét társtettesi minőségben, folytatólagosan követte le, és a mintegy 270.000.000 forintnak megfelelő összeghez kapcsolódó (2/a) és 3. pontok) pénzmosás mellett a kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe

- Terhelt4 IV. r. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ami az időmúláson túlmenően nyomatékos enyhítő körülmény, azonban vele szemben ugyancsak súlyosító körülmény a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatti elkövetés mellett, hogy ellene büntetőeljárás is volt folyamatban, a súlyosabb, 150.000.000 forintnak megfelelő összegekre elkövetett pénzmosási bűncselekmény kétszeresen is minősül és folytatólagosan elkövetett, így a vele szemben kiszabott büntetés enyhének tekinthető

- Terhelt5 V. r. vádlott büntetlen előélete, magára és társaira is kiterjedő beismerő vallomására tekintettel sem indokolt vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése a folytatólagos elkövetésre és a különösen nagy értéket jóval meghaladó, 200.000.000 forint feletti összeg tisztára mosásához biztosított bankszámlaszámok átadására tekintettel, mely összeg nagy részét sikerült készpénzben felvennie; erre figyelemmel hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése indokolt esetben

- Terhelt6 VI. r. vádlott büntetlen előélete, a többi vádlotthoz képest cselekménye a legkevésbé súlyos büntetési tételű, azonban ezen bűnösségi körülmények, valamint az időmúlás mellett is a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke eltúlzottan

enyhe, így vele szemben is a középértékhez igazodó lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.648/2021/15. számú átiratában – melyben a vádlottak és védők fellebbezését nem tartotta alaposnak, a VI. r. vádlott védőjének részletfizetés engedélyezésére vonatkozó indítványát nem ellenezte – az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Rögzítette, hogy a bejelentett fellebbezésekre tekintettel a felülbírálat teljeskörű valamennyi vádlottra a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése értelmében. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eljárási szabályokat megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amelynek érdemi jelentősége volt a vád tárgyává tett bűncselekményben történő megalapozott döntéshez. A történeti tényállás mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági okoktól, ennél fogva a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, az egyes bizonyítékok tartalmát körültekintően értékelte, és azokat egymással hiánytalanul összevetette, amikor a bűnösséget megállapító rendelkezéseket meghozta. A tényállás alapját a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben alapvetően a vád szerinti cselekvőségüket a váddal megegyezően ténybelileg beismerő vádlott-társak vallomása, a tanúvallomások, okirati bizonyítékok – köztük a hangfelvétel – tartalma képezte, amelyek együttes értékelése a vádlottak bűnösségére vont okszerű következtetést eredményezett, ezáltal a felmentést célzó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethetnek, azok valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a tényállás megalapozottságát vitatják. A cselekmények jogi minősítése is törvényes.

[7] Az ügyészi fellebbezés kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú ügyész fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal egyetért, annak kiegészítéseként arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát az V. és VI. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy V. és VI. r. vádlottak az I. r. vádlott segítőiként jártak el, ezért nincs indok a velük szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére. Mindezek alapján indítványozta a vádlottak büntetésének az elsőfokú ügyészi fellebbezésben írtak szerinti súlyosítását, emellett az V. és VI. r. vádlottal szemben közügyektől eltiltás büntetés kiszabását.

[8] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a bizonyítottság hiányában történő felmentésre irányuló indítványát fenntartva kifejtette, hogy a törvényszék által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontjában írt okból részben megalapozatlan, mert a tényállás részben felderítetlen, másrészt az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Indítványozta a tényállás megalapozatlanságának kiküszöbölését követően a II. r. vádlott felmentését. Álláspontja szerint a Be. 7. § (1) bekezdése alapján a vád bizonyítására a vádló köteles, az in dubio pro reo elvéből és az ártatlanság vélelméből, a kétséget kizáróan nem bizonyított tény terhelt terhére értékelésének tilalmából az következik, hogy a II. r. vádlott nem tudott a vádlott-társak által eszközölt pénzfelvételek valós céljáról, a pénz eredetéről nem rendelkezett semmilyen információval – kivéve az V. r. vádlott által 2015. augusztus 5. napján történt pénzfelvételt, ahol a pénz eredetét tanú14-től származtatta. Ha pedig a tettesi alapcselekményről a II. r. vádlott nem tudott, akkor ezeknek a bűncselekményeknek az elkövetésében sem társtettesként sem felbujtóként részt venni, ahhoz szándékosan segítséget nyújtani nem tudott. Hivatkozott álláspontja alátámasztásául a Szegedi Ítéltábla Bhar.417/2018/8. számú határozatára, mely

szerint az adott tény logikai következtetéssel való megállapítása csak akkor tekinthető megalapozottnak, ha a bizonyított tényből más nem következhet, mint a bizonyítás nélkül megállapított további tény, azaz a következtetési művelet eredménye minden más lehetőséget kizár. Jelen ügyben abból a bizonyítás eredményeként megállapított tényből, hogy I. , III., IV., V. és VI. r. vádlott mint rendelkezésre jogosultak pénzt vettek fel és azzal részben maguk rendelkeztek, részben pedig továbbadták más személyeknek, II. r. vádlott vonatkozásában kétféle logikai következtetés vonható le: az egyik az, hogy tudott a vádlott arról, hogy bankszámlára érkező összegek bűncselekményből származnak, a másik pedig az, hogy erről nem tudott. A Kúria Bhar.202/2016/4. számú határozatából is kitűnik, hogy a bűnösség megállapítására nem kerülhet sor ha az eljárás során összegyűjtött bizonyítási anyag nem zárja ki a másként történés lehetőségét. A védő ezt a kérdést tényállási pontonként vizsgálva az alábbiakat hangsúlyozta:

- nem támasztja alá semmilyen okirati bizonyíték vagy tanúvallomás azt, hogy I. és II. r. vádlott bármiben is megegyezett volna az ügyben megállapított történésekről, továbbá nincs hivatkozás arra sem az ítéletben, hogy milyen logika alapján következtette ezt elsőfokú bíróság

- az V. r. vádlott ellentmondásos nyilatkozatai közül az első, 2017. január 11-i vallomását elfogadva állapította meg a 2. tényállásban a pénzfelvétel körülményeit, majd tanú tanúvallomása alapján következtetett arra, hogy II. r. vádlottnak volt rálátása a pénzek érkezésére; figyelmen kívül hagyta azonban, hogy II. r. vádlott tanú14 ígéretének okán jelent meg a pénzfelvételnél a bankban, és sodródik számára is kínos szituációba; tanú1 vallomása arra nem tartalmaz releváns adatot, hogy a II. r. vádlott tudatában volt-e az oda érkező pénz eredetének; az elsőfokú bíróság azon állítása, mely szerint Terhelt2 vallomását az teszi hiteltelenné, hogy a befektetni kívánt pénz átadása megelőzte a befektetésben való megállapodást, ellentétes az iratok tartalmával, ugyanis II. r. vádlott soha nem állította, hogy a befektetni kívánt pénzért ment a bankfiókba, csupán annyit mondott, hogy III. r. vádlott közlése szerint érkezik a számlára olyan pénz, amelyet be lehet fektetni a vállalkozásba;

- a 4/a tényállás vonatkozásában az ítélet indokolása nem tartalmaz semmilyen utalást arra, hogy milyen bizonyítékok alapján állapította meg e tényállást abban a vonatkozásban, hogy IV. r. vádlott által Terhelt1 I. r. vádlottnak átadott pénzüsszeget az I. r. vádlott továbbadta II. r. vádlottnak

- a 4/b tényállás azon megállapítását sem támasztja alá bizonyíték, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak átadott összegeket az I. r. vádlott Terhelt2 II. r. vádlottnak továbbadta volna.

Mindezek alapján elsődlegesen indítványozta a vádlott felmentését.

[9] Az enyhítésre irányuló fellebbezését II. r. vádlott védője a vádlott büntetlen előéletére, az eljárás során tanúsított közreműködő magatartására, rendezett családi életére, valamint a vádlott terhére nem róható jelentős időmúlásra alapozta. Kitért arra is, hogy nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely alátámasztaná, hogy a II. r. vádlott szervezőként, irányítóként, felsőbb kapcsolatként járt volna el az ügyben, továbbá a terhére az üzletszerűség – melynek indokát az elsőfokú bíróság sem adta – nem állapítható meg. Erre figyelemmel a Btk. 82. § (1) bekezdésének alkalmazásával legfeljebb végrehajtásában felfüggesztett

szabadságvesztés kiszabását, harmadsorban az ügyészi fellebbezésre tekintettel azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság ne súlyosítsa a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést.

[10] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a III. r. vádlott 3/b) vádpont alóli felmentését, a 2/a) és a 3/a pontban rögzített tényállás kapcsán a vádlott bűnösségének a Btk. 400. § (1) bekezdésébe ütköző gondatlan pénzmosás vétségében való megállapítását és e minősítésnek megfelelő – a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellőzésével történő – büntetés kiszabását, harmadsorban a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának csökkentése mellett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[11] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványát azzal indokolta, hogy az előkészítő ülésen az általa indítványozott bizonyításnak – melyben jogsegély keretében a cég12 és a bank7 sérelmére elkövetett cselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás stádiuma vonatkozásában információ beszerzését, továbbá annak tisztázását kérte, hogy az érintett eljárásban sor került-e felelősségre vonásra – az elsőfokú bíróság a 48. számú jegyzőkönyv 4. oldal tanúsága szerint helyt adott, azonban az indítványokat nem teljesítette. A bizonyítási indítványok utólagos mellőzéséről a védelmet a bíróság nem tájékoztatta, ezáltal a bíróság korlátozta a vádlott és védője törvényes jogainak gyakorlását. Másodsorban kifejtette, hogy a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontja szerinti pénzmosás tényállási eleme a más által elkövetett büntetendő cselekmény, erre figyelemmel a pénzmosás alapcselekményére vonatkozó tényeket – azaz a más által büntetendő cselekmény körülményeit – fel kell tárni, az előcselekmény azon részleteit, melyből a diszpozíciószerűség megállapítható, a történeti tényállásban rögzíteni kell. Az elsőfokú bíróság azonban nem rögzített az előcselekmények vonatkozásában olyan tényállást, mely büntetendő cselekmény, valamely különös részi tényállás megállapítására adna alapot. Azon tény rögzítése, hogy feljelentés, illetve visszautalás kérése történt az előcselekmények vonatkozásában, pusztán a közvetett bizonyítékok megjelölését jelenti. Az elsőfokú bíróság ebben a körben – a vádlott bűnösségének megállapítása, és cselekményének minősítése vonatkozásában – indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú eljárásban eszerint olyan súlyos eljárási szabálysértések valósultak meg, amelyeket a másodfokú eljárásban orvosolni nem lehet, és amelyek lényeges hatással voltak a III. r. vádlott bűnösségének megállapítására, cselekményeinek Btk. szerinti minősítésére és a büntetéskiszabásra, ezért indokolt az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása.

[12] Másodlagos indítványával kapcsolatosan a védő kifejtette, hogy a törvényszék ítélete részben megalapozatlan, mivel a tényállás részben felderítetlen, s ennek folytán részben hiányos, mert az előcselekményekre vonatkozó tényállást nem állapította meg. A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételét – a jogsegély keretében a cég12 és a bank7 sérelmére elkövetett cselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás stádiumaira vonatkozóan a külföldi hatóságok megkeresését – indítványozta. Emellett hivatkozott arra, hogy az ítéletben foglalt történeti tényállás nem tartalmaz olyan megállapítást, miszerint a III. r. vádlott a 2/a), 3/a) és a 3/b) pontban megjelölt és felvett összegek büntetendő cselekményből származó voltáról tudott volna. A bíróság az okirati bizonyítékok értékelése körében vont le olyan következtetést, mely szerint a vádlottak tudták, hogy büntetendő cselekményből származó összegeket utaltak a bankszámlájukra. Kifogásolta, hogy a tudattartalmat alátámasztó bizonyítékok körében a bíróság a bankok

visszautalást kérő üzenetire és a feljelentésekre hivatkozott, azonban a pénzüsszegek felvételekor a banki jelzések, illetve feljelentések még nem történtek meg. Nem alapozza meg a pénzmosás büntetnének megállapítását, ha a terhelt tudata kizárólag arra terjed ki, hogy a számlájára utaló gazdasági társasággal nem állt kapcsolatban. A pénzmosás ugyanis szándékosan valósítható meg, a dolog eredetére, a dolog és más bűncselekmény közötti viszonyra, mint objektív tényállási elemre ki kell terjednie az elkövető tudatának. A szándékosságra vont következtetés ellen hat a bíróság azon megállapítása is, hogy a terheltékben az utaló cégekkel való gazdasági kapcsolat hiányára tekintettel fel kellett, hogy merüljön a pénzüsszegek büntetendő cselekményből származó volta, ez azonban pusztán a gazdasági kapcsolatok hiányából nem következik. A 2/a) pontban rögzített tényállás szerint az utalás a cég2 banknál vezetett számlájára érkezett, amelynek ügyvezetője Terhelt5 V. r. vádlott volt. tanú1 tanú kérdéseinek tisztázására III. r. vádlott Terhelt2 II. r. vádlottat hívta be a bankba. Ebből következik, hogy III. r. vádlott nem rendelkezett olyan információkkal a cég2 és az utaló társaság közötti kapcsolatról, vagy annak hiányáról, az utalás körülményeiről, amelyek megalapozzák a pénz büntetendő cselekményből származó voltára irányuló tudattartalmát, ezért a szándékos elkövetésre utaló tudattartalomra következtetés Terhelt3 III. r. vádlott esetében kétséget kizáróan nem állapítható meg. A III. r. vádlott terhére – miután a III. r. vádlott azért nem tudott a pénzüsszegek eredetéről, mert nem tanúsította a tőle elvárható figyelmet és körültekintést – a 2/a) és a 3/a) pontokban írt tényállás alapján csupán a Btk. 400. § (1) bekezdés b) pontjában írt gondatlan pénzmosás vétsége állapítható meg. A 3/b) pontban meghatározott cselekmény vonatkozásában még utalás szintjén sem tartalmaz olyan körülményeket, amelyekből büntetendő előcselekmény meglétére lehetne következtetni. Egyetlen bizonyíték e körben a bank visszautalást kérő SWIFT üzenete, e pontban rögzített cselekmény kapcsán feljelentésre sem került sor. E tényállásban megjelölt cselekmény nem bűncselekmény, ezért Terhelt3 III. r. vádlott felmentésének van helye.

[13] Harmadlagos indítványát az eljárás során feltárt enyhítő körülményeken túl a jelentős időmúlásra, emellett arra alapozta, hogy a vádlott hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt. Az időmúlás enyhítő hatása nem konzumálja az eljárás elhúzódásának további enyhítő befolyását, mivel utóbbinak lényege annak értékelése, hogy a terhelt sok évig állt számára bizonytalanságot, feszültséget, lelki megterhelést okozó, valamint számos kötelezettséget generáló eljárás hatálya alatt. Ezt az érvelést támasztja alá az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) számú határozata, annak [95] pontja szerint ugyanis „az időmúlás mint enyhítő körülmény nem azonosítható maradéktalanul az eljárás elhúzódása miatt eltelt idővel. Az időmúlásnak a BK véleményben szereplő meghatározása a bűncselekmény elkövetésétől eltelt hosszabb időt értékeli, míg az eljárás elhúzódásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Az időmúlás objektív tényező, míg az eljárás elhúzódásának a rögzítése az ítélet indokolásában a bírósági inaktivitás elismerésére is utal. Amennyiben tehát az eljáró bíróság nemcsak az időmúlást kívánja enyhítő körülményként figyelembe venni, hanem a bírósági eljárás - terheltnek fel nem róható - elhúzódását is orvosolni kívánja, akkor azt részletesen indokolnia kell.” Kiemelte a védő továbbá a III. r. vádlott idős korát, megromlott egészségi állapotát. Enyhítő körülmény, hogy a felvett összegekből nem részesült, a 2/a) cselekmény során csupán közreműködő volt, valamint ilyenként kell értékelni az elő-bűncselekmények sértettjeinek könnyelmű magatartását is. Mindezekre tekintettel a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzott, annak enyhítését indítványozta.

[14] Terhelt4 IV. r. vádlott védője fellebbezésében a felmentésre, másodsorban a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy védence

vallomásának értékelése során az akkori tudatállapotából kell kiindulni. A nyomozati szakban beszerzett egyéb bizonyítékok ugyanis olyan többletinformációkat tartalmaznak – elsősorban I. r. vádlott tudatállapotára vonatkozóan – amely információk birtokában a IV. r. vádlott a cselekmény időpontjában nem volt. A bíróság a mérlegelés során figyelmen kívül hagyta, hogy IV. r. vádlott egy szorgalmas vállalkozó volt, a cég ügyvezetőjeként egy jól prosperáló céget vezetett. Az ő akkori tudattartalma szerint Terhelt1 I. r. vádlott olyan személy volt, aki jó kapcsolatokkal rendelkezett és üzleti befektetőket tudott hozni. Utóbb a nyomozás során egyéb, ezt cáfoló bizonyítékok is előkerültek, de erről IV. r. vádlottnak információja nem volt. Ráadásul a cég forgalmához képest neki adott összegek sem voltak kirívóan nagyok. Azt kellett volna az eljárásban kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a vádlott tudata átfogta azt, hogy a pénz bűncselekményből származik. Ennek aggálytalan indokolásával azonban az ítélet adós maradt, a vádlotti tudattartalomra vonatkozóan pusztán abból vont következtetést az elsőfokú bíróság, hogy a pénzmozgások mögött szerződések nem voltak. IV. r. vádlott erre védekezésében kitért, amikor előadta, hogy az hiányolta is, és volt hogy maga is intézkedett kéretlenül érkezett összegek visszautalásáról. Terhelt4 IV. r. vádlott előadása szerint alappal bízott abban, hogy tényleges befektetési szándékkal érkezett pénz, ezt támasztja alá, hogy az ügyletről mindenképpen szerződést akart készíttetni. A vádlotti védekezést támasztja alá az is, hogy tanú2val kötött ügylet során maga sem ellenezte a pénz visszautalását, amikor tudomására jutott a megállapodottnál több pénz kifizetése. A bizonyítási eljárás adataiból és az annak eredményét tolmácsoló ítéleti indokolásból egyáltalán nem derül ki az, hogy mely bizonyítékok támasztják alá kétséget kizáróan a IV. r. vádlott bűnösségét a pénzmosás szándékos alakzatában, ezért a vádlott felmentését indítványozta elsődlegesen. A büntetés enyhítésére a IV. r. vádlott ténybeli beismerésének, a cselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időmúlásnak, az egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodásnak enyhítő körülménykénti értékelése alapján látott lehetőséget.

[15] Terhelt6 VI. r. vádlott védője felmentésre irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte tanú6 tanúvallomását, az engedményezési szerződés és a követelést megerősítő váltók szerepét. A váltók és az engedményezési szerződés mint meg nem cáfolt okirati bizonyítékok kétséget kizáró módon igazolják, hogy tanú6 cége követelést engedményezett a VI. r. vádlott részére, amelynek vételára 11.700.000 forint volt. A bizonyítási eljárásban nem merült fel olyan adat, amely cáfolná a VI. r. vádlott azon védekezését, hogy I. r. vádlott hozott vevőt az így megszerzett követelésre, és azt sem, hogy a bankszámlára érkező pénz a váltók ellenértéke volt. Az csupán feltételezés az ügyészség és a bíróság részéről, hogy a VI. r. vádlottnál lefoglalt adásvételi szerződés kioltja az engedményezési szerződést, erre bizonyíték nem merült fel. Az engedményezés tényét tanú6 befolyásmentes, senki által kétségbe nem vont vallomása mindenben alátámasztotta. Mindez azt jelenti, hogy VI. r. vádlott alappal hihette, hogy a bankszámlára érkezett pénz a váltók vételára volt. Semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt az állítást, hogy a VI. r. vádlott a pénz felvételét megelőzően tudott volna arról, hogy a bankszámlára nem a váltók vételára érkezett. Arra sincs bizonyíték, hogy VI. r. vádlott átadta volna a bankszámlára vonatkozó adatokat I. r. vádlott részére, és arra sincs, hogy az I. r. vádlott utasítására adott pénzt tanú6nak. Világos az ügyben, hogy Terhelt6 saját tartozásának rendezése végett fizetett tanú6nak, és nem azért, mert erre utasította volna I. r. vádlott. Erre tekintettel a bizonyítékok helyes értékelése mellett VI. r. vádlott felmentésének van helye. Másodsorban a védő a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. A vádlott büntetlen előéletű, egyetlen cselekményt róttak a terhére 10.000.000 forintos nagyságrendben. A vádlottak közötti belső arányosság érdekében a VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítése szükséges. Az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy az minden

alapot nélkülöz, sem az általános, sem a különös büntetéskiszabási célok nem indokolják a VI. r. vádlott szabadságvesztés büntetése tartamának az emelését.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[17] Terhelt1 I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartva az I. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény kapcsán kifejtette, hogy a pénzmosás olyan bűncselekmény, ami arra irányul, hogy a bűncselekményből származó pénzt leplezze, és legális forrásból származónak tüntesse fel. A pénzmosás járulékos bűncselekmény, amelynek feltétele egy büntetendő alapcselekmény, melynek vizsgálata a büntetőeljárásban nem mellőzhető. Jelen eljárásban az alapbűncselekményt álláspontja szerint nem tárták fel. Az, hogy az adott országban az ügyben feljelentést tettek bűncselekmény gyanújával, még nem jelenti azt, hogy az ténylegesen büntetendő cselekmény volt, hiszen előfordulhat olyan eset, amikor bűncselekmény hiányában megszüntetik az eljárást. A feljelentés ténye, illetve a banki ügylet ténye önmagában nem jelenti bűncselekmény elkövetését. A pénzmosás bűncselekményét azt követi el, aki más által elkövetett büntetendő cselekményből származó pénzből vagyont csinál. Az elsőfokú ítélet indokolása csupán azt tartalmazza, hogy a küldő fél bankja csalás bűncselekmény elkövetésére hivatkozva kérte visszautalni az átutalt összeget. Az alapcselekmény bizonyítására az üzenet a védő hivatkozása szerint akkor lehetne elegendő, ha tartalmazza, hogy a pénz átutalására a tulajdonos akarata ellenére és hozzájárulása nélkül került sor. Abban az esetben, ha az elkövető felismeri, hogy téves utalás érkezik a számlájára, és ennek ellenére nem visszautalja, hanem más célra történő felhasználásról rendelkezik, akkor teljesen más bűncselekményt, mégpedig a jogtalan elsajátítás bűncselekményét követi el. Jelen ügyben az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás nem támasztja alá I. r. vádlott esetében azt a pozitív tudattartalmat, melyet a Bécsi Egyezmény, és a Palermói Egyezmény is megkövetel, azaz azt, hogy a vádlott számlájára érkezett pénz bűncselekményből származik, ezért I. r. vádlott bűnössége nem állapítható meg, vele szemben büntetés nem szabható ki, így a vádlott felmentését indítványozta. Másodlagosan a vádlott idős korára, megromlott egészségi állapotára hivatkozva – figyelemmel az 56/2007. Bk. véleményben foglaltakra is – a büntetés jelentős enyhítését kérte. Ezen felül az elsőfokú bíróság által a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mellőzésére tett indítványt, tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott megfelelő jövedelemmel nem rendelkezik, annak megfizetésére nem képes, szívbetegsége miatt a börtönben nem végez munkát, nincs börtönkeresménye sem, így – figyelemmel a 25. Bk. véleményben foglaltakra is – az elsőfokú bíróság jogsértő módon szabott ki az I. r. vádlottal szemben pénzbüntetést.

[18] Terhelt2 II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően szólalt fel. A Be. 7. § (4) bekezdésére hivatkozva hangsúlyozta, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Jelen esetben álláspontja szerint II. r. vádlott terhére nincs olyan bizonyíték, amely kétséget kizáróan bizonyította volna, hogy Terhelt1 I. r. vádlott az általa ténylegesen felvett pénzeket Terhelt2 II. r. vádlott részére továbbította volna. A II. r. vádlott büntető eljárás során tett nyilatkozatai mindig következetesek voltak. Nincs rá bizonyíték, hogy a II. r. vádlott tudomással bírt volna arról, hogy a bankszámlára érkezett és az onnan felvett pénzek bűncselekményből származtak volna, így az írásban indokoltak szerint elsődlegesen a II. r. vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[19] Terhelt2 II. r. vádlott felszólalásában hangsúlyozta, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, jóhiszeműen ment el III. r. vádlottal a bankba. Nem vett át nyilvánosan pénzt, csak segítő szándékkal ment el a bankba. Ezen felül jelenlegi életkörülményeiről, a felvidéken sikeresen működő cégről tett említést.

[20] Terhelt3 III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen bejelentette, hogy a Fővárosi Törvényszék 18.B.1723/2011/36. számú ítéletével szemben – amely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.21/2014/21. számú határozatával 2014. december 3. napján emelkedett jogerőre – felülvizsgálati indítvánnyal élt. Erre tekintettel – miután az ezzel az ítélettel kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását rendelte el az elsőfokú bíróság – az eljárás felfüggesztését indítványozta. Ezen túlmenően bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, fellebbezésének indokait az írásbelivel egyezően fenntartotta.

[21] Terhelt3 III. r. vádlott írásbeli beadványában arra hivatkozott, hogy az eljárás korábbi szakaszában nem tárhatta fel azt a körülményt, hogy a pénzügyi utalásokat jóhiszeműen tette, nem tudott arról, hogy az ügyletek mögött bármilyen bűncselekmény húzódna. Beadványa lényege szerint az ügyletek hátterében – Terhelt5 V. r. vádlottat érintően is – személy1 állt, aki 2021. december 23. napján tragikus hirtelenséggel elhalálozott, így megszűnt az a fenyegetettség, amely miatt a valóságot nem tárhatta fel. Az ügyletek hátteréről csak személy1 és ismerősei tudtak, neki mindig azt hangsúlyozva, hogy legális befektetésekről van szó. személy1nek sok ismerőse, jó kapcsolatai voltak külföldön, ezért tudott volna pénzt szerezni filmekhez, többek között tanú14nek is. A pénzek tanú14hoz kerültek, akinek hirtelen halála miatt azok sorsa követhetetlenné vált. Sem neki, sem Terhelt5 V. r. vádlottnak az ügyletből nem lett haszna. személy1 neve semmilyen módon nem kerülhetett szóba a büntetőeljárás során, erre veréssel és fenyegetéssel hívta fel a figyelmét személy1. A cég2 működő cég volt, érthetetlen volt számára Terhelt5 céggel és a cég számlájára érkezett pénzzel kapcsolatos vallomása. Abban sem valós Terhelt5 vallomása, hogy a pénzt Terhelt2nek adta volna át, azt tanú14nek kellett átadni, csak ő nem jelent meg a banknál a pénz felvételekor. A pénzátadáskor állítása szerint Terhelt2 már nem volt Budapesten, mert miután nem tudott tanú14vel tárgyalni a pénzről, visszament a Balatonra dolgozni. tanú14 egy keresztnév1 nevű férfit küldött a pénzért, a pénz átadásáról előre megírt átvételi elismervény volt, amit személy1 elvett tőle. terhelt2 nem vett fel pénzt, ezt Terhelt5 valótlanul állította. Angyal azzal is félrevezette a bíróságot, hogy kiskorú gyerekekről gondoskodik, mert azok a gyerekek a barátnői gyerekei voltak, jelenleg egyedül él albérletben, nem dolgozik, és továbbra is napi rendszerességgel jár kaszinóba. Mindezekre tekintettel a pénzmosás bűncselekmény vádja alóli felmentését kérte.

[22] Terhelt4 IV. r. vádlott védője írásban indokolt fellebbezését fenntartotta. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából nem állapítható meg, hogy melyek azok a bizonyítékok, amelyek védenca bűnösségét alátámasztják, így elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta. Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését az időmúlásra, a IV. r. vádlott megromlott egészségi állapotára, és két kiskorú gyermekéről való gondoskodásra alapozta.

[23] Terhelt4 IV. r. vádlott felszólalásában kiemelte, hogy volt olyan bankszámlájára érkezett pénz, aminek a visszautalását maga kérte. Az ügyészség vádjait nem tartotta

helytállónak, ő maga tévesen nyilatkozott akként az eljárás során, hogy részben bűnösnek érzi magát. Hivatkozott arra, hogy egy nyomozó irodának dolgozott, ezért nem tárhatta fel a cselekményt, ezen túlmenően az eljárás során kérte a folyamatban lévő két ügye egyesítését, azonban ez nem történt meg, így kétszer lett elítélve ugyanazért a dologért. Hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt, ezért a felmentését kérte.

[24] Terhelt5 V. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartva arra hivatkozott, hogy az V. r. vádlott feltárási jellegű beismerő vallomást tett, az egész eljárás során együttműködött a hatóságokkal, igyekezett a vallomásaival az eljárást segíteni. A védelem álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben ez nyomatékkal kifejezésre került. Nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni a hét éves időmúlást, hogy az eljárás során kényszerintézkedés hatálya alatt állt. Jelenleg életvitele rendeződött, állandó munkahelye van, továbbá szerencsejáték függőségével felhagyott. Másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[25] Terhelt5 V. r. vádlott a személyi körülményeiben bekövetkezett változásokon túl nem kívánt érdemben felszólalni.

[26] Terhelt6 VI. r. vádlott védője írásban indokolt fellebbezését fenntartva elsődlegesen a VI. r. vádlott felmentését, másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. A felmentésre irányuló fellebbezése kapcsán hangsúlyozta: tényként azt lehetett megállapítani, hogy a tényállásban megjelölt bankszámlára idegen forrásból érkezett pénz, a tényállás többi része csak feltételezésen alapul. Az enyhítésre irányuló fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a VI. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés eltúlzott, nem felel meg a belső arányosság követelményének. Az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése álláspontja szerint minden alapot nélkülöz, így elsődlegesen a vádlott felmentését, másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[27] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat az ügyészi, védői és vádlotti fellebbezések tartalmára tekintettel Be. 590. § (2) és (10) bekezdése alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[29] Az ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a törvényszék eljárása megfelelt-e a perrendi rendelkezéseknek. A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A Be. 607. § (1) és a 608. § (1) bekezdésében felsorolt – az ítélet feltételen hatályon kívül helyezéséhez vezető – okot, továbbá a Be. 609. § (1) bekezdésében írt olyan eljárási szabálysértést sem észlelt, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására, és ezáltal az elsőfokú ítélet hatályon kívül

helyezéséhez vezethetett volna. Ekként – egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával – nem tekinthető hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésnek az sem, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a meghatalmazott védő megbízásának megszűnését követően a Be. 46. § (1) bekezdésében írt azon rendelkezés ellenére, mely szerint a védőként eljáró ügyvéd kijelölése az eljáró bíróság székhelye szerint illetékes ügyvédi kamara feladata, az ügyben korábban kirendelt védőként eljáró ügyvédet rendelte ki a bíróság a bizonyítási eljárás végén. A védő ilyen módon történő kirendelése a vádlott érdekét szolgálta, miután az eljárás korábbi szakaszában eljáró védő az iratok és az eljárás adatainak teljes ismerete mellett hatékonyan tudta ellátni a IV. r. vádlott védelmét. A másodfokú nyilvános ülésen a IV. r. vádlott maga is akként nyilatkozott, hogy védőjével elégedett.

[30] A bíró személyében bekövetkezett változásra tekintettel az ügyben eljáró bíró a 2020. november 9. és 2021. január 25. napján tartott határnapon a Be. 518. § (3) bekezdés szerint a tárgyalás korábbi anyaga lényegének ismertetésével megismételte. Mindezekre figyelemmel az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[31] Ugyancsak nem képezte az ügy érdemi felülbírlatának akadályát Terhelt3 III. r. vádlottnak a nyilvános ülésen tett azon bejelentése, hogy védence érdekében a Fővárosi Törvényszék 18.B.1723/2011/36. számú ítéletével szemben – mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6Bf.21/2014/21. számú határozatával 2014. december 3. napján emelkedett jogerőre – felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Kúriánál. A Fővárosi Törvényszék felülvizsgálati indítvánnyal támadott jogerős ügydöntő határozata a Be. 456. § (1) bekezdése alapján végleges, mindenkire kötelező döntést tartalmaz a vádról, illetve a terhelt büntetőjogi felelősségéről, a büntetőjogi következményekről. A felülvizsgálat kezdeményezése az ítélet jogerejére önmagában nincs kihatással, azt csak a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata érintheti. Erre figyelemmel a felülvizsgálati indítvány az eljárás felfüggesztésre okot adó előzetes kérdésnek nem tekinthető, ezért az eljárás felfüggesztésére irányuló védői indítvány a másodfokú bíróság elutasította.

[32] A másodfokú bíróság a vádlottaknak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a nyilvános ülésen tett nyilatkozataik és a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján akként pontosítja, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott érettségizett, magas vérnyomás betegségben szenved, amelyre nem szed gyógyszert; az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2021. március 30. napján jogerős 16.Bpk.XV.230/2021/2. számú határozatával 2 rb. lopás vétsége miatt 130 óra közérdekű munkára ítélte; elkövetési idő: 2017. október 6. napja.

- Terhelt2 II. r. vádlott saját vállalkozásában vendéglátóipari egységet vezet a felvidéken, havi jövedelme 200-300. 000 forint, a nyári szezonn kívül időszakban kiegészítő jövedelme generálkivitelezésből havi 100.000 Ft.

- Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a betegségeire vonatkozóan a személyi részt azzal egészíti ki, hogy a vádlott pánikzavar szindrómában, másodlagos magasvérnyomás, elalvási és alvási zavarok betegségben, pajzsmirigy sorvadás betegségben szenved; a III. r. vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi

bizonyítvány adatai szerint akként pontosítja, hogy a vádlottnak a 2. sorszám alatt feltüntetett korábbi elítélésére vonatkozó adatait mellőzi, miután a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondat értelmében büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig. Ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben – e szabály alól kivételt csak a visszaesés és az ahhoz fűződő, a büntető törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények tekintetében tett a törvény. A másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány e büntetést már nem tartalmazza, amely adatot pedig a bünyügyi nyilvántartás már nem tartalmaz, azt nem létező adatnak tekintendő (BH2019. 154. határozat), ezért volt szükséges ezen adatok mellőzése. A beszerzett erkölcsi bizonyítvány tanúsága szerint a III. r. vádlottal szemben egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt, továbbá a BRFK. Bünyügyi Főosztályán 16/2019. bü. számon pénzmosás büntette miatt folyik eljárás. Ez utóbbi cselekmény elkövetési ideje 2018. december 23. - 2019. január 3. napja közötti időszak; a cselekmény miatt az alapos gyanú közlésére 2022. április 7. napján került sor.

- Terhelt⁴ IV. r. vádlott büntetés-végrehajtási intézetbe vonulása előtt építőipari vállalkozásban dolgozott, melyből havonta 1-3 millió forint – téli időszakban 500.000 – 1 millió forint – bevétele származott. Két kiskorú gyermeke tartásról gondoskodik, az egyik gyermek után havi 40.000 Ft tartásdíjat fizet, ezen felül részt vesz a gyermekek ruháztatásában, iskoláztatásában is. Cukorbetegségben és arcüreg gyulladásos betegségben szenved, gyógyszeres kezelésre nem szorul. 4.000.000 Ft magántartozása van. A korábbi elítélésére vonatkozó adatokat azzal egészíti ki az ítéltábla, hogy a Nyíregyházi Törvényszék 6.B.278/2020/28. számú ítéletével – mely a Debreceni Ítéltábla Bf.I.720/2021/9. számú határozatával 2022. március 29. napján emelkedett jogerőre – pénzmosás büntette miatt 2 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 13.321.880 forintra vagyoneklobzást rendelt el; elkövetési idő: 2017. február 15. napja. A IV. r. vádlott jelenleg e büntetését tölti.

- Terhelt⁵ V. r. vádlott az elsőfokú ítéletben rögzítetteken felül raktáros és targoncás szakképesítést szerzett, jelenleg egyéni vállalkozóként futár. Havi jövedelme 200-300.000 forint. Nőtlen, korábbi élettársi kapcsolata megszűnt. Havi rendszeres kiadását képezi egy banki tartozás havi 70.000 forintos törlesztőrésze, valamint 180.000 forint bérleti díj.

[33] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak, tényállását a vádlottak bűnösségükre vonatkozó tagadásával szemben főként a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok összességének mérlegelésével, illetve a személyei bizonyítás adatai alapján állapította meg.

[34] A törvényszék által megállapított tényállás azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás kisebb részben hiányos, a megalapozatlanság azonban kiküszöbölhető volt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján.

[35] Ennek megfelelően a tényállás 2/c) pontjában írt utolsó bekezdést azzal a mondattal egészíti ki, hogy „Terhelt5 V. r. vádlott ilyen módon 170.386.544 forintot adott át Terhelt2 II. r. vádlottnak”.

A 4/c) pontban rögzített tényállás harmadik bekezdését kiegészíti és a következők szerint pontosítja:

„2016. július 19. napján Terhelt4 IV.r. vádlott és tanú2 megjelentek az bank4 Budapesten a cégnév1 bevásárlóközpontban található bankfiókjánál annak érdekében, hogy a számlára érkezett pénzeszeget tanú2 felvegye és Terhelt4 IV.r. vádlottnak átadja. Miután a számlára érkezett összeg Terhelt4 IV.r. vádlott által tudottan lényegesen meghaladta az tanú2nak korábban említett és indokolt összeget Terhelt4 IV. r. vádlott tanú2val már előzetesen közölte, hogy nem az általa várt összeg érkezett. Ezt követően az eljáró banki ügyintéző tájékoztatta tanú2t a számlára érkezett pénzeszegről és miután ez a várt pénzeszeget lényegesen meghaladta, Terhelt4 IV. r. vádlott a bankfióktól távolmaradt, valamint az eljáró banki ügyintéző is közölte, hogy a küldő fél számlavezető bankja csalásra történő hivatkozással az összeg visszautalását kérte, tanú2 az összeg felvételétől eltekintett és visszautalásához hozzájárult.” (nyomozati iratok 5. kötet 554-555.o, 6. kötet 283-293. oldal, 157. számú jegyzőkönyv 6-7. oldal).

Szükséges volt továbbá a nyilvánvaló elírási hiba javítása az 1. tényállást illetően: Terhelt1 bank5-nél vezetett számlájára 2015. február 11. napján érkezett összeg helyesen 9.716.601 forint, mely hibát az ítéltábla a Be. 453. § (6) bekezdése alapján. Az ekként kiegészített és helyesbített tényállás irányadó a másodfokú eljárásban is.

[36] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a Be. 561. § szerint eleget tett, azonban az indokolás szerkezete eltér a büntetőeljárás törvény rendelkezésétől. A Be. 561. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolása a vádra történő utalással, a vád szerinti minősítéssel, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismertetésével kezdődik, majd ezt követően a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok közül a határozat meghozatalakor jelentőséggel bírót, majd a bíróság által megállapított tényállást tartalmazza [261. § (3) bekezdés c) pont]. Jelen ítéletben az elsőfokú bíróság elsőként a vádlottak személyi körülményeit, majd a megállapított tényállást tüntette fel, és csak ezt követően rögzítette a váddal kapcsolatos adatokat. A vádra vonatkozó adatok között feltüntette azt a vádmódosítást is, amelyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában hiányolt, azaz azt, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában az elbíráláskori Btk. alkalmazására tett indítványt a tárgyaláson jelen lévő ügyész (elsőfokú ítélet indokolásának 16. oldalán), így a vádra történő utalás ilyen módon történő kiegészítésére nem volt szükség. Ezen ítéletszerkesztési hiba továbbá nem jelentette az indokolási kötelezettség megsértését, csupán az eljárási törvényben meghatározott sorrendnek nem felel meg, amelynek az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatása. Egyebekben az indokolás tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta. A beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadott el, a mérlegelési tevékenységéről és annak

eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, így indokolási kötelezettségének eleget tett.

[37] A felmentésre irányuló vádlotti és védői kifogások elsődlegesen a tényállásnak a vádlottak cselekvőségével kapcsolatos megállapításait, másodlagosan a vádlottak tudattartalmára vonatkozó helytelen következtetéseit támadták, amelyek nem vezettek eredményre az alábbiak szerint:

[38] Terhelt2 II. r. vádlott védője álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlottal megegyezett volna az ítéleti tényállás szerint, továbbá az sem, hogy pénzt vett volna át bármelyik ügylet kapcsán.

[39] A védői érveléssel szemben a következők voltak megállapíthatók:

- Terhelt4 IV. r. vádlott vallomásából – mely szerint közvetlen kapcsolatban ugyan a pénz felvételekor Terhelt1 I. r. vádlottal volt, azonban tudomása volt róla, hogy az I. r. vádlott Terhelt2 II. r. vádlottnak adja át a pénzt, mert ő volt a kapcsolat közte és a befektetők között (98. számú tárgyalási jegyzőkönyv, nyomozati iratok VI. kötet 413. oldal), egy alkalommal pedig közvetlenül Terhelt2nek adta át a 38.000.000 forintot;

- Terhelt6 VI. r. vádlott által rögzített hangfelvételen a bűncselekmény útján szerzett pénz legalizálásának megvitatása kapcsán Terhelt1 I. r. vádlott Terhelt2t is megemlíti, mint aki a cselekményben részt vesz, és akivel I. r. vádlott megbeszélte, hogy a legalizáláshoz tudniuk kell a cégnevet (IV. kötet 234. oldal); ezt megerősítik a beszerzett hívásforgalmi adatok is, miután az I. r., II. r. és VI. r. vádlottak rendszeres telefonos kapcsolatban voltak egymással

- Terhelt1 I. r. vádlottnál tartott házkutatás alkalmával több cselekménnyel kapcsolatos dokumentumot is találtak, így a cég18 bankszámláját, bankszámlákhoz szükséges jelszavakat és felhasználói neveket is, a cég3 által adott megbízást, cégadatokat, valamint (nyomozati iratok 4. kötet, 503. oldaltól)

- Terhelt5 V. r. vádlott is Terhelt3 III. r. vádlott közreműködésével Terhelt2 II. r. vádlottnak adta át a pénzt.

Mindez az I. és a II. r. vádlott vezető szerepét, a közöttük lévő együttműködést igazolja, és cáfolja a II. r. vádlottnak a megállapodás hiányára vonatkozó védekezését.

- a II. r. vádlott tagadásával szemben – miszerint nem vett át senkitől pénzt – Terhelt5 V. r. vádlott saját cselekvőségére is kiterjedő, önmagát terhelő beismerő vallomása alapján kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy a 2/a. pontban rögzített cselekménynél Terhelt2 II. r. vádlott is jelen volt a bank1 tér2 fiókjánál. Az V. r. vádlott vallomását alátámasztotta e körben Terhelt3 III. r. vádlott – aki maga is úgy nyilatkozott, hogy a pénzfelvételeknél mindhárom alkalommal jelen volt (3. kötet 686. oldal) – és tanúl tanú, aki a bank alkalmazottjaként mondta el a pénzkiadás körülményeit. Terhelt2 II. r. vádlott ténybeli előadása is megerősítette az V. r. vádlott állítását, miután maga is részletesen nyilatkozott

arról, hogy a banktisztviselő kérdéseire milyen válaszokat adott. Terhelt5 V. r. vádlott 2016. november 16. napján a nyomozati szakban III. r. vádlottal történt szembesítés során arra is kitért, hogy a bankba azért kellett három alkalommal elmennie a pénzért, mert azt nem tudták egy összegben kiadni számára (3. kötet 692. oldal), ez a körülmény is azt igazolja, hogy a három részletben felvett összeg ugyanazon megbízás alapján, azonos célból történt. Terhelt5 V. r. vádlott tényállás alapjául elfogadott aggálymentes vallomása szerint a felvett pénzt Terhelt2nek adta át, így e bizonyítékok alapján kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy az így felvett összegeket Terhelt2 II. r. vette át Terhelt5től.

- a II. r. vádlottnak a tényállás 4/a és 4/b pontjában írt azon cselekménye, miszerint Terhelt4 IV. r. vádlott által felvett összegeket Terhelt1 I. r. vádlott Terhelt2 II. r. vádlottnak adta át, kétséget kizáróan volt megállapítható Terhelt4 IV. r. vádlott vallomása alapján, aki a nyomozás során és a tárgyaláson is egyezően adta elő a történeteket, saját cselekvőségét is feltárva mondta el, hogy a számlára érkezett pénzt felvette, azt sajátjaként használta, illetve abból különböző összegeket I. és II. r. vádlottnak átadott. A 2021. január 5-i tárgyaláson II. r. vádlottnak a pénz átvételét cáfoló észrevételére (98. jegyzőkönyv) kijelentette, hogy a II. r. vádlott az a Terhelt2, akinek a pénzt átadta (9. oldal), a 38.000.000 forint átadásáról – amelyet közvetlenül Terhelt2nek adott – a tárgyaláson részletesen is beszámolt (8. oldal). Mindezek alapján kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy a 4/a és 4/b tényállási pontban megjelölt összegeket Terhelt2 átvette.

E vallomások alapján kétséget kizáróan volt cáfolható Terhelt2 II. r. vádlott védekezése, és volt megállapítható a II. r. vádlott tényleges magatartása.

[40] A vádlottak tudattartalmára vonatkozó kifogásokat – amelyekhez kapcsolódnak a pénzmosás bűncselekmény megállapíthatóságának feltételeként megjelölt büntetendő alapcselekmény hiányára vonatkozó érvelések is – az alábbiak szerint lehet összefoglalni:

[41] - a védői érvelés szerint Terhelt2 II. r. vádlott nem tudott arról, hogy a bankszámlákra érkezett pénzek bűncselekményből származtak;

[42] - Terhelt3 III. r. vádlott védője hivatkozása szerint III. r. vádlottnak sem volt tudomása arról, hogy a bankszámlára érkezett és onnan általa felvett pénzeszegek bűncselekményekből származtak volna, továbbá a 3/b) pontban megjelölt cselekmény kapcsán a büntetendő alapcselekményre egy SWIFT üzenet utal, amely nem elegendő a büntetendő cselekmény megállapításához;

- ugyancsak a vádlotti tudattartalomra vonatkozóan hivatkozott IV. r. vádlott védője arra, hogy a vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy a bankszámlára érkezett pénzek bűncselekményből származnak, ő abban bízott – a védelem szerint alappal – hogy a bankszámlára érkezett pénz átutalása a tulajdonos akarata szerint, a IV. r. vádlott vállalkozása számára tényleges befektetési szándékkal történt, amit alátámaszt az is, hogy a kéretlenül számlára érkezett összegek visszautalása felől maga is intézkedett;

[43] - Terhelt6 VI. r. vádlott védője érvelése szerint VI. r. vádlott alappal hihette, hogy a bankszámlára a váltók vételára érkezett meg; nem támasztja alá semmilyen bizonyíték

azt az állítást, hogy VI. r. vádlott tudott volna a bankszámlára érkezett pénz bűncselekményből való származásáról.

[44] A védők által megfogalmazott kifogások az alábbiak szerint nem vezettek eredményre:

[45] Helytállóan hivatkozott a védelem arra, hogy a pénzmosás járulékos bűncselekmény, annak feltétele egy büntetendő alapcselekmény megléte, amelynek vizsgálata a pénzmosás miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban nem mellőzhető. Ezen alapcselekmény kapcsán azonban jóval szűkebb körben kell azt vizsgálni, mely a törvényi tényállás „büntetendő cselekményből származó” megfogalmazásából egyértelműen következik. Ez ugyanis arra utal, hogy elegendő, ha az alapcselekmény diszpozíciószerű, s ennek során kizárólag annak megállapítása szükséges, hogy az megfeleltethető-e bármilyen különös részi tényállásnak, továbbá nem szükséges az alapcselekmény miatti jogerős elítélés sem. Ez összhangban áll az Európa Tanács pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló, Varsóban, 2005. május 16-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2008. évi LXIII. törvény rendelkezéseivel. A törvény 9. cikkelyének 5. pontja szerint minden szerződő fél biztosítja, hogy azzal a bűncselekménnyel kapcsolatos előzetes vagy egyidejű ítélet nem előfeltétele a pénzmosással kapcsolatos ítéletnek. A 6. pont szerint minden szerződő fél biztosítja, hogy a jelen cikk szerinti pénzmosással kapcsolatos elítélés lehetséges, ha bebizonyosodott, hogy a dolog átalakítása vagy átruházása azzal a céllal történt, hogy a dolog jogellenes eredetét eltitkolják vagy leplezzék, hogy az alapbűncselekmény elkövetésében résztvevő személyt segítsék a tettehez fűződő jogkövetkezmények elkerülésében, továbbá a dolog valódi természetének, eredetének, helyének, mozgásának, a dologgal történt rendelkezésnek, az azon fennálló jognak vagy tulajdonának eltitkolását vagy leplezését szolgálja. Ha bebizonyosodik, hogy a dolog ilyen alapbűncselekményből származik, a pénzmosás szempontjából nem szükséges az alapbűncselekmény pontos meghatározása, és az sem, hogy az alapbűncselekmény konkrét elkövetője meghatározható legyen. A Varsói Egyezmény rendelkezéseiből az is következik, hogy a pénzmosás megállapításához a közvetett, csupán a körülményeken alapuló bizonyíték is elég ahhoz, hogy megtörtént az alapcselekmény. Akár a megtett feljelentés, de egy SWIFT üzenet is kellő alapot szolgáltathat annak a következtetésnek a levonására, hogy a pénzösszeg valóban bűncselekményből és nem legális polgári jogi jogügyletből származik. Amennyiben egyértelműen megállapítható, hogy a pénz átutalására a tulajdonos akarata ellenében, a hozzájárulása nélkül került sor, a pénzmosásra vonatkozó jogkövetkeztetés levonható.

[46] Jelen ügyben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden esetben tartalmazza az alapbűncselekményre vonatkozó adatokat. A legtöbb esetben a cselekmény miatt feljelentést tett az utalást indító társaság, melynek alapján büntető eljárás is indult – ilyen volt a 2/a, 3/a, 4/a és az 5. tényállás. Az 1., 2/b, 2/c, 3/b, 4/b tényállás esetén pedig csalásra hivatkozó SWIFT üzenetben kérte az utaló bank a nem a jogosult bankszámlájára érkezett összeg visszautalását, miután az utalás a tulajdonos megtévesztésével történt az adott bankszámlára. A feljelentés, valamint a csalásra vonatkozó – tulajdonosi jelzésen alapuló – SWIFT üzenet alapján aggálymentesen vonható következtetés arra, hogy a pénznek az érintett bankszámlára utalása nem az akaratuknak megfelelően, csalárd módon történt.

[47] Nem foghat helyt a védők azon hivatkozása sem, hogy a vádlottaknak nem volt tudomásuk a bankszámlákra érkezett összegek eredetéről, ugyanis egyik vádlott sem jelölt meg a bankszámlákra utaló gazdasági társaságokkal fennálló legális kapcsolatot. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság indokolása 31. oldalán, hogy nincs gazdasági racionalitása annak, hogy a külföldi gazdasági társaságok jelentős összegű pénzeket bocsássanak szerződés, a tervezett befektetés részleteinek ismerete, írásos dokumentáció nélkül olyan vállalkozásokba, amelyekre vonatkozóan semmilyen adattal nem rendelkeznek, illetve amely gazdasági társaságokkal nem állnak üzleti kapcsolatban. A 2. tényállási pontban megjelölt cég² tényleges gazdasági tevékenységet nem folytatott, így a külföldről származó több tízezer eurós bevételre sem tudott szert tenni. A pénz felvételekor tanú¹ banktisztviselő kérte Terhelt⁵ V. r. vádlottat, hogy a bank¹ részére utólag mutassák be a cég² és a cég⁷ között létrejött szerződést, azonban a bank tájékoztatása szerint ez nem történt meg (nyomozati iratok 3. kötet 138. oldala, 2. kötet 177. oldal). Terhelt² II. r. és Terhelt³ III. r. vádlott arra való hivatkozása, hogy az Terhelt⁵ V. r. vádlott által felvett összegekkel a külföldi befektetők tudomásuk szerint tanú¹⁴ producer filmforgatását támogatták, amelyben maguk is – illetve Terhelt² II. r. vádlott a cég¹. révén – részt vettek volna, írásos dokumentáció, igazolható kapcsolat nélkül szintén nem volt elfogadható. Ezt az állítást cáfolta Terhelt⁵ V. r. vádlott is, akinek a III. r. vádlott a számlára érkezett pénzzel kapcsolatosan azt a tájékoztatást adta, hogy azt az utalást végző néger személyeknek kell visszajuttatni, amit Terhelt² II. r. vádlott intéz. Terhelt⁵ tanú¹⁴mal nem találkozott, az ő érintettségét nem említette Terhelt³, így a III. r. vádlott azon állítása sem igazolható, hogy a cég² – amelynek V. r. vádlott volt az ügyvezetője – munkát végzett volna tanú¹⁴ produkciójában. Az állítását tovább gyengítette, hogy III. r. vádlott a másodfokú eljárásban benyújtott írásbeli beadványában egy újabb, időközben elhalálozott személyre – személy¹ra – hivatkozott, aki az utalt összegek címzettje lett volna. Terhelt² II. r. vádlott maga is úgy nyilatkozott, hogy a bankfiókban a pénzfelvétel számára kényelmetlen volt, ami alátámasztja azt a következtetést, hogy a pénz bűnös eredetéről tudomása volt.

[48] Terhelt³ III. r. vádlott 3/a) és 3/b) pontban írt cselekménye kapcsán ugyanezen indokok alapján – a külföldi cég és az cég⁵ közötti szerződés, üzleti kapcsolatot igazoló megállapodás hiánya – volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlottnak tudnia kellett a számlára érkezett pénz bűnös eredetéről. Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a cég¹² feljelentése alapján az ügyészség² csalás büntette miatt indított nyomozást, melyet a bírósági iratok 38. sorszáma alatti, az ügyészség²től 2019. szeptember 12. napján érkezett átirata szerint Terhelt³ III. r. vádlottal szemben a Magyarországon folyamatban lévő eljárásra tekintettel a párhuzamos büntetőeljárás kizárása érdekében megszüntettek. Az Államügyészség továbbá az ügy állásáról tájékoztatást kért terhelt³ III. r. vádlotton túl Terhelt⁵ V. r. vádlottra vonatkozóan is, az esetleges vádemelés esetén kérte a vádirat megküldését. A Fővárosi Törvényszék 2020. január 31. napján kelt átiratában tájékoztatta a kért adatokról az ügyészség²et. A III. r. vádlott védőjének indítványára további bizonyításra nem volt szükség, miután az államügyészség tájékoztatása alapján egyértelműen rögzíthető volt, hogy az alapcselekmény miatt külföldön büntetőeljárás indult, amelynek megszüntetésére nem büncselekmény hiányában került sor.

[49] A tervdokumentációk, megállapodások, szerződések hiánya miatt ugyancsak elfogadhatatlan volt Terhelt⁴ IV. r. vádlott azon védekezése, hogy tudomása szerint a cég³ bank⁴ban vezetett számlájára érkezett összegek a vállalkozása fejlesztéséhez küldött befektetői pénzek voltak, amelyeket Terhelt¹ I. r. vádlott szerzett neki. Hivatkozása szerint maga is sikeres vállalkozó volt, a cég³ jól működő cég volt, tehát IV. r. vádlottnak kellő

ismeretekkel kellett rendelkeznie a cégek gazdálkodására, pénzügyi elszámolására vonatkozó szabályokról. Ezért minden alapot nélkülöz, hogy megfelelő szerződés, megállapodás, biztosíték nélkül a társaság anyagi helyzetét, működését nem ismerő külföldi gazdasági társaságok több tízmillió forint összegben befektettek volna egy általuk ismeretlen cég fejlesztésébe, amelyikkel egyébként semmilyen gazdasági kapcsolatban nem álltak. Védekezését nem támasztja alá az a körülmény sem, hogy volt olyan számlájára érkezett pénz, amelyet visszautaltatott a küldő félnek, miután az számára ismeretlen volt. Nyomozás során tett vallomása szerint ugyanis erre akkor került sor, amikor Terhelt1 I. r. vádlott kérésére magánszemélyként nyitott bankszámlát, utóbb azonban ezen számlára érkezett összegek kapcsán az I. r. vádlott tájékoztatta, hogy mégis céges számlára van szükség (nyomozati iratok 6. kötet 413. oldal), ezért a magánszámlára érkezett pénzt visszautaltatta. Nyilatkozata is azt bizonyítja, hogy a pénzek megszerzéséhez csupán megfelelő számlára volt szükség, az utalt pénzek rendeltetése nem volt egy meghatározott céghez köthető.

[50] A fent részletezettek alapján tehát Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak hivatkozása, miszerint nem tudtak a számlára érkezett pénz bűnös eredetéről, nem foghatott helyt, a valóságos üzleti kapcsolat hiányára tekintettel tudomásuk kellett legyen arról, hogy az egyes bankszámlára érkezett pénzek bűncselekményből származtak – figyelemmel arra is, hogy a pénzmosás szándékos alakzatának megállapításához nem szükséges az egyenes szándék, az eshetőleges szándékkal is megvalósítható. Szándékos elkövetéshez tehát elegendő, ha az elkövetés körülményéből adódóan az elkövető tudata átfogja annak reális lehetőségét, hogy a dolog bűncselekmény elkövetéséből származik, és cselekményét e felismerés ellenére, az iránt közömbösen valósítja meg.

[51] Terhelt6 VI. r. vádlott védőjének hivatkozását, miszerint a vádlott alappal hihette a bankszámlára érkezett pénzről, hogy az a váltók vételára, mindenben cáfolta az I. r. vádlottal folytatott beszélgetéséről készült hangfelvétel. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a beszélgetésből egyértelműen kitűnik, hogy a hozzájuk vagyon elleni bűncselekményekből érkező pénzek legalizálását szolgálták a váltók (elsőfokú ítélet 26. oldala). A beszélgetésből az is megállapítható, hogy a terv szerint a pénz megfelelő legalizálása érdekében azt követően állították ki a váltókat, miután tudomást szereztek, honnan származik a pénz. A beszélgetésből az is kiderül, hogy arról is tudomásuk volt, hogyan valósul meg a „téves” utalás („annak kell tudnia, aki meghekkeli... hogy melyik céget hekkeli meg – nyomozati iratok 4. kötet 234. oldal), és azt hogyan legalizálják („ha a cégnév át van küldve és arra elkészül a váltó inentől kezdvesemmit sem lehet csinálni. Ez hivatalos.” – nyomozati iratok 4. kötet 235. oldal). A felvétel alapján kétség nélkül volt megállapítható, hogy VI. r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy a számlára érkezett pénz bűncselekményből származott.

[52] Összességében tehát megállapítható, hogy a védők felmentésre irányuló fellebbezése lényegében az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét, a mérlegelését támadják, amely azonban a felülmérlegelés tilalma folytán – amely annyit jelent, hogy a megalapozott tényállás esetén a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette [Be. 593.§ (2) bekezdés, EBH2019. B.9. 53. pont] – eredményre nem vezethetett.

[53] Az indokolási kötelezettség megszegésével kapcsolatos védői érvelésekkel szemben pedig összességében rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság indokolási

kötelezettségének eleget tett, az iratoknak megfelelően részletesen ismertette az eljárás során feltárt bizonyítékokat, így a vádlottak által tett vallomások, észrevételeket, tanúvallomások, okirati bizonyítékokat. Kellő alaposággal rögzítette az egyes tényállások kapcsán az alaphüncselekményre vonatkozó adatokat, köztük az egyes feljelentések alapján indult eljárások adatait, a banki üzeneteket, melyek alapján vizsgálható volt a büntetendő alaphüncselekmény megléte is. Az így feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, melynek eredményeként a logika szabályai szerinti mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mérlegelő tevékenységéről a szükséges részletességgel ítéletében számot adott.

[54] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján a fentiek szerint okszerűen vont következtetést a vádlottak büncösségére. Terhelt1 I. r. vádlott védőjének az I. r. vádlott büncösségének megállapítására vonatkozó kifogása – mely szerint a vádlott számlájára érkezett pénzüsszeg eredetére vonatkozóan a tényállás nem tartalmaz megállapítást – nem foghat helyt, miután a tényállás tartalmazza a küldő bank csalásra hivatkozó üzenetét, amelyből a pénz büncös eredetére, ezáltal I. r. vádlott büncösségére vont következtetés helytálló.

[55] Az elsőfokú bíróságnak a Btk. 2.§ (2) bekezdése – az alkalmazandó büntető törvény meghatározása – kapcsán írt okfejtésével a másodfokú bíróság egyetértett, így a vádlottak terhén megállapított cselekmények vonatkozásában helytállóan foglalt állást, amikor Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményét a hüncselekmény elbírálásakor, míg a többi vádlott esetében a hüncselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvénykönyv alapján bírálta el.

[56] A vádlottak terhén megállapított cselekmények jogi minősítése körében a másodfokú bíróság nem minden tekintetben osztotta azonban az elsőfokú bíróság álláspontját.

[57] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott terhén megállapított hüncselekmények elkövetési idején hatályos Btk. 399. § (2) a) pontjában meghatározott pénzmosság hüncselekményének elkövetési magatartása a megszerzés, azaz a Btk. 399. § (1) bekezdése szerint büntetendő, aki a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot magának vagy harmadik személynek megszerzi, ha a dolog eredetét az elkövetés időpontjában ismerte. Az irányadó tényállás szerint

[58] - Terhelt1 I. r. vádlott az 1. tényállásban rögzített eseten túl a 4/a) és a 4/b) tényállási pontban írt cselekmény kapcsán is megszerezte a cég3 bank4 és az bank3 által vezetett bankszámlára érkezett pénzeket, így e cselekmény vonatkozásában nem részesi, hanem tettesi magatartást valósított meg. Az I. r. vádlott az által átvett összegeket Terhelt2 II. r. vádlottnak adta át, illetve Terhelt4 egy alkalommal közvetlenül a II. r. vádlottnak adta azt át, így Terhelt2 II. r. vádlott is az utalt pénzek megszerzője volt, cselekménye szintén tettesi magatartást valósított meg. Terhelt1 I. r. vádlott e cselekményét Terhelt4 IV r. vádlottal – aki a pénzt felvette, majd részben I. r. vádlottnak, részben II. r. vádlottnak átadta – és Terhelt2 II. r. vádlottal – akinek a pénzt IV. r. vádlotton kívül Terhelt1 I. r. vádlott is továbbadta – szándékegységben, egymás tevékenységéről tudva közösen valósították meg, ezért e tényállás vonatkozásában mindhárom vádlott cselekményét a Btk. 13. § (3) bekezdésében foglaltak szerint társtettesként valósították meg.

[59] - Terhelt5 V. r. vádlott Terhelt3 III. r. vádlottal és Terhelt2 II. r. vádlottal közösen szerezte meg a bankszámlára érkezett bűnös eredetű pénzt, így cselekménye – egyezően a II. r. vádlott és III. r. vádlott elsőfokú bíróság által írt elkövetői magatartásával – szintén a Btk. 13. § (3) bekezdésében foglaltak szerint társtettesként elkövetettnek minősül.

[60] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. vádlottak terhén megállapított bűncselekmények vonatkozásában megállapítható, hogy az egyes cselekményeket egymáshoz közeli időpontokban követték el. A bírói gyakorlatot tükröző 4/2004. Büntető Jogegységi határozat indokolása szerint minden olyan bűncselekményre, amelynek nincs passzív alanya a folytatólágosság fogalmának törvényi elemei között szereplő „azonos sértett sérelmére” történő elkövetés figyelmen kívül marad, s annak eldöntésénél, hogy az adott bűncselekmény folytatólágosan megvalósítottnak minősül-e vagy anyagi bűnhalmazatot alkot, csak a Büntető Törvénykönyvben felsorolt további feltételeknek: az ugyanolyan (ekként szükségszerűen azonos jogi tárgyat sértő) bűncselekménynek, a többszöri, egységes elhatározásból való véghezvitelnek van jelentősége. Így a pénzmosás folytatólágos elkövetésének megállapítására van lehetőség akkor, ha a tettes azonos akaratelhatározásból akár egy, akár több alapbűncselekményből származó dolgot szerez meg magának vagy harmadik személynek rövid időközönként, több alkalommal. Ilyen szempontból az is közömbös, hogy az alapbűncselekményt egy vagy több személy követte-e el, és nincs jelentősége annak sem, hogy hány bankszámlának a felhasználásával került sor a megszerzői magatartás kifejtésére. Az irányadó tényállás alapján

- Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az 1. és a 4/a), 4/b) pontban

- Terhelt2 II. r. vádlott esetében a 2/a), 4/a), 4/b) pontban

- Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a 3/a), 3/b) és a 2/a) pontban

- Terhelt4 IV. r. vádlott esetében pedig a 4/a), 4/b) és 4/c) tényállási pontban rögzített cselekmények vonatkozásában minden tekintetben teljesülnek a folytatólágos elkövetés kritériumai, ezért a vádlottak e pontokban meghatározott cselekményeit folytatólágosan elkövetettként minősítette a másodfokú bíróság.

[61] A bírói gyakorlat szerint a törvényi egységet (folyatólágosság) alkotó cselekmények egységes jogi értékelést vonnak maguk után; a minősítés ilyenkor általában a legsúlyosabban fenyegetett, illetve a hátrányosabb következményekkel járó rész-cselekményhez igazodik; az egységes értékelésnek a cselekmény megnevezéséből is ki kell tűnnie, ezért a befejezettként minősítés mellett felesleges és félrevezető a „részbeni” kísérletre; a kísérletkénti minősítés mellett pedig a „részbeni” befejezettségre való utalás (BH1993. 72.). Erre figyelemmel

- Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az 1. és a 4/a), 4/b) pontban rögzített cselekményét egységesen folytatólágosan társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont]

- Terhelt2 II. r. vádlott terhén megállapított cselekményeket egységesen folytatólagosan társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont]

- Terhelt3 III. r. vádlott cselekményeit egységesen folytatólagosan társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont]

- Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményeit egységesen folytatólagosan társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének minősíti [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) és b) pont] minősítette, II., III. és IV. r. vádlott esetében a minősítés megváltoztatására tekintettel a halmazatra történő utalást mellőzte.

[62] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság az üzletszerű elkövetést is megállapíthatónak látta, miután a 459. § (1) bekezdés 28. pontja értelmében üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. Az üzletszerűség azonban nem feltételez szükségszerűen saját vagyoni haszonszerzésre törekvést, megállapítja ezt a minősítő körülményt az ítélkezési gyakorlat akkor is, ha mások (pl. az elkövető által képviselt gazdasági társaság) jogtalan és rendszeres vagyongyarapodása érdekében követnek el többször ugyanolyan vagy hasonló bűncselekményeket [HGY 1678., BH2012. 146.]. Az sem feltétele az üzletszerűség megállapításának, hogy az elkövető ténylegesen hozzájusson az anyagi haszonhoz. Jelen ügyben Terhelt3 III. r. vádlott kétségkívül a jogosulatlanul a bankszámlára utalt pénzek felvételével anyagi hasznot kívánt realizálni, az ő közreműködésével a 2/a) pontban írt cselekmény kapcsán felvett összeg ebből a célból Terhelt2 II. r. vádlotthoz került.

[63] Külön ki kell térni Terhelt4 IV. r. vádlott 4/c) pontban írt cselekményére. A 4/c) pontban rögzített tényállás lényege szerint Terhelt4 IV. r. vádlott kérésére nyitott számlát tanú2 a cég18 részére annak érdekében, hogy külföldi gazdasági társaságoktól érkező összeget fogadjon. A tényállás tartalmazza azt a kitételt is, hogy tanú2 nem volt tisztában azzal, hogy számlájára bűncselekmény elkövetéséből származó összegek érkeznek. A cselekményt IV. r. vádlott terhére az elsőfokú bíróság a Btk. 399. § (5) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett pénzmosás vétségeként értékelte. E bűncselekmény törvényi tényállása szerint a cselekményt az követi el, aki a Btk. 399. § (1)-(4) bekezdésben meghatározott pénzmosás elkövetésében megállapodik. Ezen tényállás kapcsán a törvény olyan előkészületi jellegű cselekményeket rendel büntetni, amelyek elkövetési magatartása kizárólag a bűnös pénz eredetét elleplező bűncselekmények jövőbeni elkövetésére irányuló megállapodás. A másodfokú eljárásban irányadó tényállás alapján azonban megállapítható, hogy tanú2 által nyitott bankszámlára 2016. július 12. napján pénz érkezett tanú12 francia állampolgár számlájáról. A pénz érkezéséről a bank Terhelt4 IV. r. vádlottat tájékoztatta – miután a megnyitott bankszámlához telefonos elérhetőséggént a IV. r. vádlott telefonszámát adták meg – aki a pénz felvétele érdekében értesítette tanú2t. A pénz felvétele végett Terhelt4 IV. r. vádlott és tanú2 együtt érkezett a bankhoz, azonban a bankban tanú2t arról tájékoztatták, hogy a küldő fél számlavezető bankja csalásra hivatkozással a pénz visszautalását kérte. A banki tájékoztatásra, valamint arra is figyelemmel, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott a bankfiókba nem ment be és az összeg az tanú2 által várt és indokoltnak tartott összeget lényegesen meghaladta, tanú2 a pénz felvételétől eltekintett és a visszautalásához hozzájárult, így a bankszámlára csalárd módon érkezett pénz megszerzésére nem került sor. A tényállás alapján

megállapítható, hogy az előkészületi cselekményen túl a bankszámlára pénz is érkezett, annak felvételét – azaz megszerzését – tanú2 közreműködésével Terhelt4 IV. r. vádlott megkísérelte, így a pénzmosás bűncselekménye kísérleti szakba került. Erre figyelemmel Terhelt4 IV. r. vádlott cselekménye nem a Btk. 399. § (5) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett pénzmosás vétségeként, hanem – a cselekmény elkövetésekor hatályos – Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző pénzmosás büntettének a Btk. 10. §-ában meghatározott kísérleteként minősül. Miután Terhelt4 4/c) pontban rögzített cselekmény vonatkozásában is megállapítható az azonos akaratelhatározás, és a folytatólagosság törvényi egységének egyéb feltételei is teljesülnek, az ítéltábla megállapította, hogy a IV. r. vádlott a 4/c) pontjában írt cselekménye – az bank4-nél vezetett bankszámlára érkezett összeg kapcsán – a korábbi cselekményeihez illeszkedik és azokkal egységesen minősül. A cég18 bank3-nél vezetett bankszámlájára érkezett pénz kapcsán a tényállás Terhelt4 IV. r. vádlott részéről – csakúgy, mint tanú2 részéről sem – elkövetési magatartást nem tartalmaz, ezért e rész-cselekmény vonatkozásában a másodfokú bíróság nem állapította meg a IV. r. vádlott bűnösségét. tanú2 ugyanis a számlára érkezett pénzek bűnös eredetéről nem tudott, melyből következően Terhelt4 IV. r. vádlott és tanú2 között pénzmosásra vonatkozó megállapodás sem jöhetett létre. A cselekmény elkövetésekor hatályos Btk. a 399. § (5) bekezdésében pedig az előkészületi jellegű cselekmények közül csupán megállapodást rendelte büntetni, így a IV. r. vádlottnak a pénzmosáshoz szükséges feltételeket biztosító tevékenysége e bűncselekmény szerinti elkövetési magatartást nem valósít meg. Az irányadó Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontja szerint pedig a más által büntetendő cselekményből származó dolog megszerzése az elkövetési magatartás, ami aktív tevékenységet feltételez. tanú2nak a kérdéses összeg visszautalásához való hozzájárulása pedig nem tekinthető ilyennek, a pénzösszeg felvételének megkísérlésére – szemben az bank4 Nyrt-nél vezetett számlára érkező pénzösszeggel – ez esetben nem került sor.

Miután a IV.r. vádlott cselekményei a folytatólagosság egységébe tartoznak a bűnösséggel nem érintett rész-cselekmény tekintetében külön felmentő rendelkezés meghozatalára nem volt szükség.

[64] Terhelt4 IV. r. vádlott azon hivatkozása, hogy a jelenleg töltött büntetését ugyanazért a cselekményért kapta, mint amelyet a jelen eljárásban bírált el a bíróság, nem foghatott helyt. A IV. r. vádlott jelenleg a Nyíregyházi Törvényszék 6.B.278/2020/28. számú ítéletével – mely a Debreceni Ítéltábla Bf.I.720/2021/9. számú határozatával 2022. március 29. napján emelkedett jogerőre – pénzmosás büntette miatt kiszabott 2 év 3 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetését tölti. A tényállás alapjául szolgáló cselekmények elkövetési ideje 2017. január 25., január 30., február 1., február 6., február 10., február 15. napja. A IV. r. vádlottnak jelen eljárásban elbírált utolsó cselekménye elkövetési ideje 2016. július 12. napja, így a két cselekmény között eltelt hosszabb időre – mintegy hét hónapra – tekintettel a folytatólagosság törvényi egysége nem állapítható meg, emellett a jogerősen elbírált cselekménye teljesen más elkövetési magatartás szerint megvalósult csalási cselekményekhez és más elkövetői körhöz kapcsolódott ekként, az egységes akaratelhatározás sem igazolható.

[65] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az egyes vádlottak esetében az elsőfokú bíróság nagyrészt hiánytalanul feltárta, súlyuknak megfelelően értékelte, ezen értékelésről részletesen számot adott. A másodfokú bíróság a büntetékiszabási körülményeket a megváltozott minősítésre, és a felmerült további körülményekre tekintettel az alábbiak szerint egészíti ki:

- Terhelt1 I. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények közül mellőzi a többszörös halmazatot
- Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a két kiskorú gyermekről való gondoskodás enyhítő körülmény
- Terhelt5 V. r. vádlott tekintetében mellőzi az enyhítő körülmények közül a két kiskorú gyermekről való gondoskodást, miután élettársi kapcsolata megszűnésével e kötelezettsége is megszűnt.

[66] Az értékelt büntetéskiszabási körülmények alapján az elsőfokú bíróság a vádlottak vonatkozásában helyesen választotta meg a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak, valamint a Btk. 80. §-a szerinti büntetéskiszabási elveknek egyaránt megfelelő szabadságvesztés büntetést, és annak is meggyőző indokát adta, hogy miért nem a Btk. 80. § (3) bekezdése szerinti középértékben állapította meg a szabadságvesztés tartamát, indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett. Erre figyelemmel az I., II., III., és IV. r. vádlottak vonatkozásában az ügyészi súlyosításért bejelentett fellebbezése, valamint e vádlottak és védőik szabadságvesztés büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése nem volt eredményes. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság nem volt kellő mértékben figyelemmel az ítélet belső arányosságára Terhelt6 VI. r. vádlott esetében, akinek cselekménye vádlott-társaitól enyhébben minősül, ezért – helyt adva a VI. r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezésének – a VI. r. vádlott szabadságvesztés büntetését a rendelkező részben foglaltak szerint enyhítette.

[67] Az elsőfokú bíróság a Btk. 85. §-ának rendelkezései alapján, a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint a Btk. 80. §-ának (1) bekezdésében meghatározott büntetéskiszabási elveket megfelelően figyelembe véve határozott Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztéséről. Az 55/2007. BK vélemény 2. pontja rögzítette, hogy a büntetéskiszabási körülmények és a büntetési célok érvényesülése között szoros kölcsönhatás van. Következésképpen a bíróság szem előtt tartja, hogy a szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerülhet ellentétbe az általános megelőzés követelményével. Előtérbe kerül azonban az egyéni megelőzés: a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére – a Btk. 85. §-ának (1) bekezdése szerint – különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel kerülhet sor. Ezért, ha az elkövető személyi körülményei kedvezőek, a bíróság általában csak jelentős társadalomra veszélyességű bűncselekmény miatt szab ki szabadságvesztést, és a büntetés célja rendszerint a két évet meg nem haladó büntetés végrehajtásának felfüggesztésével is elérhető. Terhelt5 V. r. vádlott bűncselekmény elkövetése utáni rendezett életmódjára, munkavégzésére, a feltárázó jellegű vallomására, a hatóságokkal történő együttműködésére, mindkét vádlott esetében a cselekmény óta eltelt hosszú idő alatti törvénytisztelő életvitelére tekintettel az egyéni megelőzés szempontjából értékelve helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a büntetési célok a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetők, és a próbaidő tartamát is a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdés alapján megfelelő tartamban határozta meg mindkét vádlott esetében. Erre figyelemmel az ügyész végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre csakúgy, mint V. r. vádlott és védőjének enyhítésre irányuló fellebbezése.

[68] Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a bíróság, erre figyelemmel a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján hivatalból vizsgálni kell azt is, hogy a vádlottak érdemesek-e az előzetes mentesítésre. Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozata alapján ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja a Btk. 102. § (1) bekezdésében szabályozott előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkezzen.

[69] A határozat kifejti, hogy „A mentesítés alapjogi forrása az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az emberi méltósághoz való jog. Az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltósághoz való jogból következik, hogy az elítélteknek lehetőséget kell biztosítani a rehabilitációra, arra, hogy jogsértés nélkül helytálljanak egy szabad társadalom feltételei között. A reszocializáció pedig megköveteli, hogy az arra objektív szempontok alapján érdemesült elkövető számára egy későbbi, büntetéstől mentes életvitel feltételeit a jog megteremtse. Ez nem csupán a terhelt érdeke, hanem a társadalomé is, minthogy a büntetőjogon kívüli megszorítások megszűnésével, a büntetlen előéletűeket megillető tisztségek ellátására, állások betöltésére való új lehetőségek megnyílása növeli elhelyezkedési esélyeiket, ami pedig csökkenti a társadalmi gondoskodás költségeit, lehetővé teszi az elítélt számára a bűnismétlés elkerülését.”

[70] A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.

[71] A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti. Az eljárás adatai, különösen a bűncselekmény jellege – a bűnös úton szerzett pénz legális forrásból származóként való feltüntetésének biztosítása – alapján az ítéltábla álláspontja az, hogy az előzetes mentesítésre való érdemesség Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott esetében sem állapítható meg.

[72] A büntetés kiszabása körében egyetértett az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlott védőjének a pénzbüntetés mellőzésére irányuló indítványával.

[73] A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Jelen ügyben valamennyi vádlott

vonatkozásában megállapítható volt a pénzbüntetés kiszabásának azon feltétele, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el, ezen felül valamennyi vádlottat határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte a bíróság. Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában azonban nem látta megállapíthatónak, hogy a vádlottak megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkezzenek. A bírói gyakorlatot alakító 25/2007. Bk. vélemény rögzítette, hogy a pénzbüntetés alkalmazása szabadságvesztés mellett tehát akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből – akár részletekben is, de – képes megfizetni. Jelen ügyben az I. és a IV. r. vádlott – akik büntetésüket töltik, egészségi állapotuk miatt munkát nem végezhetnek – jelenleg önálló jövedelemmel nem rendelkeznek, III. r. vádlott 60.000 Ft havi nyugellátásban részesül, így esetükben a pénzbüntetés megfizetését biztosító megfelelő jövedelemmel, emellett olyan vagyon vagyonnal sem rendelkeznek, amelyből a kiszabott pénzbüntetés akár részletekben történő megfizetésére képesek lennének. Mindez pedig azt vonja maga után, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése szükségszerűen a szabadságvesztésre történő átváltoztatást vonja maga után, amely mintegy burkolt formában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának meghosszabbítását eredményezné. Erre figyelemmel e három vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést, továbbá annak megfizetésére engedélyezett részletfizetésre, illetve meg nem fizetés esetére az átváltoztatásra vonatkozó rendelkezéseket mellőzte az ítéltábla.

[74] Terhelt6 VI. r. vádlott védője a kiszabott pénzbüntetés megfizetésére részletfizetési kérelmet is előterjesztett, azonban – miután a VI. r. vádlott jelenlegi személyi körülményei, jövedelme nem ismert, erre vonatkozóan az elsőfokú eljárásban sem nyilatkozott – a másodfokú bíróság nem látott indokot a részletfizetés engedélyezésére.

[75] Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazott foglalkozástól eltiltás büntetést Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlottakkal, mint cégek vezetőivel szemben, miután e vádlottak a bűncselekményeket foglalkozásuk felhasználásával, szándékosan követték el, ezért a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján az eltiltás esetükben nem mellőzhető. A „foglalkozás felhasználásával” kitétlen a 18/2007. Bk. vélemény b) pontjában foglaltak szerint azt az esetet kell érteni, amikor a foglalkozás nyújtotta lehetőség közvetlen kihasználásával kerül sor a szándékos bűncselekmény elkövetésére. A jelen ügyben III., IV., V. és VI. r. vádlott esetében – akik gazdasági társaság vezetőjeként követték el a cselekményt – e feltétel kétségtől megvalósult, azonban az I. r. vádlott vonatkozásában nem. Terhelt1 I. r. vádlott az 1. tényállásban rögzített cselekményét magánszemélyként nyitott számlájára érkezett összegek vonatkozásában követte el, az irányadó tényállás szerint nem volt gazdasági társaság vezetője, vagy tulajdonosa, így esetében a foglalkozástól eltiltás büntetés feltételei nem állnak fenn, ezért e büntetés kiszabását vele szemben mellőzte a másodfokú bíróság.

[76] Az elsőfokú bíróság ítéletében az anyagi jog szabályainak megfelelően rendelkezett a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartás beszámításáról is.

[77] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további kérdésekben – így a vagyoneklobzás, a lefoglalt bűnjelkekről való rendelkezés körében – szintén törvényesen

határozott az elsőfokú bíróság, továbbá az anyagi jogszabályoknak megfelelően rendelte el Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a korábban kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását is.

[78] Az elsőfokú bíróság Terhelt5 V. r. vádlottesetében pontatlanul határozta meg a vádlottat terhelő bünygyi költséget, miután elmulasztotta a bírósági eljárásban kirendelt igazságügyi szakértők díjának megfizetésére kötelezni. Az elsőfokú bíróság 2021. január 5. napján végleges végzésével állapította meg szakértő2 és szakértő3 igazságügyi szakértők díját összesen 93.271 forintban. Az ítéltábla erre figyelemmel a Be. 574. § (1) és (4) bekezdés alapján a bünygyi költségre vonatkozó rendelkezést Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában akként változtatta meg, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bünygyi költség összegét a szakértői díjjal megemelte.

[79] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[80] A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1), (2) bekezdés a) pontján alapul.

[81] A Fővárosi Ítéltábla végzése elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. május 26.

Dr. Szalai Géza s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. november 9. napján kelt 2.B.325/2019/157-I. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.393/2021/39. számú ítéletével 2022. május 26. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. május 26.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: